ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1443/82 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 8ης Ἰουνίου 1982

περί θεσπίσεως τῶν λεπτομερειῶν ἐφαρμογῆς τοῦ καθεστῶτος ποσοστώσεων στόν τομέα τῆς ζάχαρης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81 τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1981 περί κοινῆς ὀργανώσεως τῆς ἀγορᾶς στόν τομέα τῆς ζάχαρης (1), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 606/82 (2), καί ἰδίως τό ἄρθρο του 27 παράγραφος 3, τό ἄρθρο του 28 παράγραφος 7, τό ἄρθρο του 29 παράγραφος 5 καί τό ἄρθρο του 39,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 206/68 τοῦ Συμβουλίου τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου 1968 περί καθορισμοῦ τῶν διατάξεων-πλαίσιο γιά τά συμφωνητικά καί τίς διεπαγγελματικές συμφωνίες πού ἀφοροῦν τήν ἀγορά τεύτλων (3), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τήν πράξη προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος, καί ἰδίως τό ἄρθρο του 11,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι ἡ πρόσφατη ἔναρξη ἰσχύος τοῦ νέου καθεστῶτος τῶν ποσοστώσεων πού προβλέπεται ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81 ἀπαιτεῖ πολλές προσαρμογές τῶν ὑφισταμένων ἐπί τοῦ θέματος μέτρων ἐφαρμογῆς· ὅτι οἱ προσαρμογές αὐτές καθώς καί ἐκεῖνες πού ἔγιναν ὅσον ἀφορᾶ τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 700/73 τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 12ης Μαρτίου 1973 περί καθορισμοῦ ὁρισμένων ἀναγκαίων λεπτομερειῶν γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ καθεστῶτος τῶν ποσοστώσεων στόν τομέα τῆς ζάχαρης (4), ὁδηγοῦν σέ πλήρη ἀνασύνταξη τοῦ ἐν λόγω κανονισμοῦ·

ὅτι ἡ κατάλληλη ἐφαρμογή τοῦ καθεστῶτος τῶν ποσοστώσεων στόν τομέα τῆς ζάχαρης, καί ἰδίως ἐκείνη τῶν ἄρθρων 26 ἕως 29 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81, ἀπαιτεῖ αὐστηρό καθορισμό τῆς ἔννοιας «παραγωγή ζάχαρης ἤ ἰσογλυκόζης μιᾶς ἐπιχειρήσεως», καθώς καί τῆς ἔννοιας «ἐσωτερική κατανάλωση τῆς Κοινότητος»· ὅτι πρέπει, πρός τοῦτο, νά θεωρεῖται ὡς παραγωγή μιᾶς ἐπιχειρήσεως τό σύνολο τῶν ποσοτήτων τῆς λευκῆς ζάχαρης, τῆς ἀκατέργαστης ζάχαρης, τῆς ἰμβερτοποιημένης ζάχαρης καί τῶν σιροπιῶν, ἤ ἐνδεχομένως τῆς ἰσογλυκόζης πού παρήχθη πραγματικά στήν ἐν λόγω ἐπιχείρηση· ὅτι πρέπει νά περιορισθοῦν σέ εἰδικές περιπτώσεις οἱ δυνατότητες μεταφορᾶ μέρους τῆς παραγωγῆς ἐπιχειρήσεως σέ ἄλλη ἐπιχείρηση, ἡ ὁποία παρήγαγε τήν ἐν λόγω ζάχαρη στό πλαίσιο συμβάσεως ἔργου «φασόν»· ὅτι ἀπαιτεῖται αὐτές οἱ περιπτώσεις νά καθορισθοῦν μέ ἐπιφύλαξη γιά τήν περίπτωση ἀνωτέρας βίας κατά τρόπο ὥστε νά ἀποφεύγονται οἰκονομικές συνέπειες γιά τόν τομέα τῆς ζάχαρης·

ὅτι, γιά νά καταστεῖ δυνατή, ἁρμονική καί ἀποτελεσματική ἡ ἐφαρμογή τοῦ καθεστῶτος τῶν ποσοστώσεων στήν Κοινότητα, πρέπει νά καθοριστεῖ ἡ μέθοδος διαπιστώσεως τῆς παραγωγῆς, τόσο γιά τά σιρόπια ζαχαρόζης ὅσο καί γιά τήν ἰσογλυκόζη·

ὅτι ἡ συνεισφορά στήν παραγωγή, πού προβλέπεται ἀπό τό ἄρθρο 28 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81, δέν μπορεῖ νά ὑπολογισθεῖ παρά μετά τήν περίοδο ἐμπορίας, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν στοιχείων πού χρησιμεύουν στόν καθορισμό της· ὅτι ἐν τούτοις οἱ δεσμεύσεις πρός ἐξαγωγή τῆς ζάχαρης γίνονται κατά μεγάλο μέρος κατά τό δεύτερο ἑξάμηνη τῆς ἐν λόγω περιόδου· ὅτι γιά νά τεθεῖ σέ ἐφαρμογή τό ταχύτερο δυνατό ἡ χρηματοδοτική εὐθύνη τῶν παραγωγῶν, πρέπει νά προβλεφθεῖ ἡ πληρωμή, πολύ πρίν ἀπό τό τέλος τῆς περιόδου ἐμπορίας, προκαταβολῶν ἐπί τῶν συνεισφορῶν πού ὑπολογίζονται βάσει τῶν προβλέψεων· ὅτι, ἐπειδή τό μεγαλύτερο μέρος ἰσογλυκόζης Β δέν πραγματοποιεῖται παρά μόνο κατά τούς τελευταίους μῆνες τῆς περιόδου, ἐνδείκνυται νά ἐφαρμόζεται μόνο ἡ βασική συνεισφορά στήν παραγωγή ὡς προκαταβολή, ὅσον ἀφορᾶ τήν παραγωγή τῆς ἰσογλυκόζης πού πραγματοποιεῖται καί διαπιστώνεται πρίν ἀπό τήν 1η Μαρτίου τῆς σχετικῆς περιόδου ἐμπορίας.

ὅτι ὁ καθορισμός τῶν ποσῶν τῶν συνεισφορῶν καθώς καί ἡ εἴσπραξή τους δέν μπορεῖ νά πραγματοποιηθεῖ παρά μόνο κατόπιν γνώσεως τῶν ἀκριβέστερων δυνατῶν στοιχείων, καί ἰδίως αὐτῶν πού ἀφοροῦν τήν κατανάλωση·

ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο νά προβλέπονται οἱ λεπτομέρειες πληρωμῆς ἑνός συμπληρώματος τιμῆς γιά τά ζαχαρότευτλα, ἐφόσον ἡ συνεισφορά στήν παραγωγή παραμένει κατώτερη ἀπό τό μέγιστο ποσό αὐτῆς καί νά προβλέπεται ἐπί πλέον μιά πρόσθετη πληρωμή, λαμβανομένης ὑπόψη ἰδίως τῆς περιόδου μεταξύ τῆς ἡμερομηνίας παραγωγῆς τῆς ζάχαρης καί τῆς ἡμερομηνίας πληρωμῆς ἀπό τόν παραγωγό τῶν συνεισφορῶν στήν παραγωγή·

ὅτι πρέπει νά καθοριστοῦν οἱ ἀναγκαῖες προθεσμίες γιά τή διαπίστωση τῆς παραγωγῆς καί οἱ ἀνακοινώσεις τῶν σχετικῶν στοιχείων γιά νά καταστεῖ δυνατή ἡ καλή διαχείριση τοῦ καθεστῶτος τῶν ποσοστώσεων, καί νά προβλεφθοῦν κατά περίπτωση τά κατάλληλα μέτρα ἐλέγχου ἀπό τά Κράτη μέλη·

ὅτι ὁ καθυστερημένος καθορισμός τῶν μέτρων ἐφαρμογῆς σχετικά μέ τίς ποσοστώσεις δέν ἐπιτρέπει τήν πλήρη ἐφαρμογή τους, ἰδίως ὅσον ἀφορᾶ ὁρισμένες ἡμερομηνίες θεσπίσεως καθορισμοῦ καί εἰσπράξεως τῶν συνεισφορῶν στήν παραγωγή γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1981/82· ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, πρέπει νά προβλεφθεῖ κατάλληλο χρονοδιάγραμμα γιά τό σκοπό αὐτό·

ὅτι ἡ Ἐπιτροπή Διαχειρίσεως Ζάχαρης δέν διατύπωσε γνώμη ἐντός τῆς προθεσμίας πού τέθηκε ἀπό τόν πρόεδρό της,

(1) ΕΕ ἀριθ. L 177 τῆς 1. 7. 1981, σ. 4.
(2) ΕΕ ἀριθ. L 74 τῆς 18. 3. 1982, σ. 1.
(3) ΕΕ ἀριθ. L 47 τῆς 23. 2. 1968, σ. 1.
(4) ΕΕ ἀριθ. L 67 τῆς 14. 3. 1973, σ. 12.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Κατά τήν ἔννοια τῶν ἄρθρων 26 ἕως 29 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81, ὡς παραγωγή ζάχαρης νοεῖται ἡ συνολική ποσότητα, ἐκφραζόμενη σέ λευκή ζάχαρη, τῆς:

α) λευκῆς ζάχαρης·

β) ἀκατέργαστης ζάχαρης·

γ) ἰμβερτοποιημένης ζάχαρης·

δ) — τῶν σιροπιῶν ζαχαρόζης ἤ ἰμβερτοποιημένης ζάχαρης, καθαρότητας τουλάχιστον 70 %, πού παράγονται ἀπό ζαχαρότευτλα,

— σιροπιῶν ζαχαρόζης ἤ ἰμβερτοποιημένης ζάχαρης, καθαρότητας τουλάχιστον 75 %, πού παράγονται ἀπό ζαχαροκάλαμο,

ὀνομαζόμενα στό ἑξῆς «σιρόπια».

2. Ἐν τούτοις, δέν εἰσέρχονται στόν ὑπολογισμό τῆς ποσότητας πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1:

α) οἱ ποσότητες λευκῆς ζάχαρης οἱ ὁποῖες παράγονται ἀπό:

— ἀκατέργαστη ζάχαρη, ἤ

— σιρόπια,

τά ὁποῖα δέν ἔχουν παραχθεῖ στήν ἐπιχείρηση πού παρασκευάζει αὐτή τή λευκή ζάχαρη·

β) οἱ ποσότητες λευκῆς ζάχαρης οἱ ὁποῖες παράγονται ἀπό:

— ἀκατέργαστη ζάχαρη,

— σιρόπια, ἤ

— σαρώματα ζάχαρης,

τά ὁποῖα δέν ἔχουν παραχθεῖ κατά τή διάρκεια τῆς ἴδιας περιόδου ἐμπορίας, κατά τήν ὁποία ἔχει παρασκευασθεῖ ἡ λευκή ζάχαρη·

γ) οἱ ποσότητες ἀκατέργαστης ζάχαρης πού παράγονται ἀπό σιρόπια τά ὁποῖα δέν ἔχουν παραχθεῖ στήν ἐπιχείρηση πού παρασκευάζει αὐτή τήν ἀκατέργαστη ζάχαρη·

δ) οἱ ποσότητες ἀκατέργαστης ζάχαρης πού παράγονται ἀπό σιρόπια τά ὁποῖα δέν ἔχουν παραχθεῖ κατά τή διάρκεια τῆς ἴδιας περιόδου ἐμπορίας, κατά τήν ὁποία ἔχει παρασκευασθεῖ αὐτή ἡ ἀκατέργαστη ζάχαρη·

ε) οἱ ποσότητες ἀκατέργαστης ζάχαρης πού μεταποιοῦνται σέ λευκή ζάχαρη στήν ἐπιχείρηση πού τήν ἔχει παραγάγει κατά τή διάρκεια τῆς ἐν λόγω περιόδου ἐμπορίας·

στ) οἱ ποσότητες ἰμβερτοποιημένης ζάχαρης καί σιροπιῶν πού μεταποιοῦνται σέ ἀλκοόλη ἤ ρούμι·

ζ) οἱ ποσότητες σιροπιῶν πού μεταποιοῦνται σέ ζάχαρη ἤ σέ ἰμβερτοποιημένη ζάχαρη κατά τή διάρκεια τῆς ἐν λόγω περιόδου ἐμπορίας στήν ἐπιχείρηση πού τά ἔχει παραγάγει·

η) οἱ ποσότητες σιροπιῶν γιά ἐπάλειψη ἄρτου καί ἐκείνων γιά μεταποίηση σέ «Rinse appelstroop»·

θ) οἱ ποσότητες ζάχαρης, ἰμβερτοποιημένης ζάχαρης καί σιροπιῶν πού παράγονται ὑπό καθεστώς τελειοποιήσεως πρός ἐπανεξαγωγή·

ι) οἱ ποσότητες ἰμβερτοποιημένης ζάχαρης πού παράγονται ἀπό σιρόπια τά ὁποῖα δέν ἔχουν παραχθεῖ στήν ἐπιχείρηση πού παρασκευάζει αὐτή τήν ἰμβερτοποιημένη ζάχαρη·

ια) οἱ ποσότητες ἰμβερτοποιημένης ζάχαρης πού παράγονται ἀπό σιρόπια τά ὁποῖα δέν ἔχουν παραχθεῖ κατά τή διάρκεια τῆς ἴδιας περιόδου ἐμπορίας, κατά τήν ὁποία ἔχει παρασκευασθεῖ αὐτή ἡ ἰμβερτοποιημένη ζάχαρη.

3. Ἡ παραγωγή εἶναι ἐκφρασμένη σέ λευκή ζάχαρη:

α) ὅταν πρόκειται γιά τήν παραγωγή λευκῆς ζάχαρης, χωρίς νά λαμβάνονται ὑπόψη ποιοτικές διαφορές·

β) ὅταν πρόκειται γιά τήν παραγωγή ἀκατέργαστης ζάχαρης, σέ συνάρτηση μέ τήν ἀπόδοσή της, πού προσδιορίζεται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 431/68 τοῦ Συμβουλίου [1]·

γ) ὅταν πρόκειται γιά τήν παραγωγή ἰμβερτοποιημένης ζάχαρης, χρησιμοποιώντας γιά τή ζάχαρη αὐτή τό συντελεστή 1·

δ) ὅταν πρόκειται γιά τήν παραγωγή σιροπιῶν τά ὁποῖα πρέπει νά θεωροῦνται ὡς ἐνδιάμεσα προϊόντα, σέ συνάρτηση μέ τήν περιεκτικότητά τους σέ ἐξαγώγιμο ζάχαρο, πού προσδιορίζεται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς παραγράφου 5 δεύτερο ἐδάφιο·

ε) ὅταν πρόκειται γιά τήν παραγωγή σιροπιῶν τά ὁποῖα δέν δύνανται νά θεωρηθοῦν ὡς ἐνδιάμεσα προϊόντα, σέ συνάρτηση μέ τήν περιεκτικότητά τους σέ ζάχαρη, ἐκφρασμένη σέ ζαχαρόζη σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 394/70 τῆς Ἐπιτροπῆς [2].

4. Τά σαρώματα ζάχαρης πού προέρχονται ἀπό προηγούμενη περίοδο ἐμπορίας ἐκφράζονται σέ λευκή ζάχαρη σέ συνάρτηση μέ τήν περιεκτικότητά τους σέ ζαχαρόζη.

5. Ἡ καθαρότητα τῶν σιροπιῶν ὑπολογίζεται διαιρώντας τήν περιεκτικότητα σέ συνολικά ζάχαρα διά τῆς περιεκτικότητας σέ ξηρά οὐσία.

Ἡ περιεκτικότητα σέ ἐξαγώγιμη ζάχαρη ὑπολογίζεται ἀφαιρώντας ἀπό τόν ζαχαρικό τίτλο τοῦ ἐν λόγω σιροπιοῦ τό προϊόν τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ συντελεστῆ 1,70 ἐπί τή διαφορά μεταξύ τῆς περιεκτικότητας σέ ξηρά οὐσία καί τοῦ ζαχαρικοῦ τίτλου τοῦ ἐν λόγω σιροπιοῦ. Ἡ περιεκτικότητα σέ ξηρά οὐσία προσδιορίζεται σύμφωνα μέ τήν ἀραιομετρική μέθοδο.

Ἐν τούτοις, ἡ περιεκτικότητα σέ ἐξαγώγιμη ζάχαρη προσδιορίζεται σύμφωνα μέ τήν πραγματική ἀπόδοση τῶν σιροπιῶν, ὅταν τό Κράτος μέλος ἔχει κάνει χρήση τῆς εὐχέρειας πού προβλέπεται στό ἄρθρο 8 παράγραφος 1 δεύτερο ἐδάφιο δεύτερη φράση τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1998/78 τῆς Ἐπιτροπῆς [3].

(1) ΕΕ ἀριθ. L 89 τῆς 10. 4. 1968, σ. 3.
(2) ΕΕ ἀριθ. L 50 τῆς 4. 3. 1970, σ. 1.
(3) ΕΕ ἀριθ. L 231 τῆς 23. 8. 1978, σ. 5.

Ἄρθρο 2

Κατά τήν ἔννοια τῶν ἄρθρων 26 ἕως 29 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81, νοεῖται ὡς παραγωγή ἰσογλυκόζης ἡ συνολική ποσότητα προϊόντος πού ἀποκτᾶται ἀπό γλυκόζη ἤ ἀπό τά πολυμερή της, πού ἔχει περιεκτικότητα κατά βάρος σέ ξηρά κατάσταση τουλάχιστον 10 % φρουκτόζης:

α) ὁποιαδήποτε καί ἄν εἶναι ἡ περιεκτικότητά της σέ φρουκτόζη πέραν τοῦ ὁρίου αὐτοῦ,

καί

β) πού ἐκφράζεται σέ ξηρά οὐσία μέ προσδιορισμό κατά τή διαθλασιμετρική μέθοδο.

Ἄρθρο 3

1. Τά Κράτη μέλη προσδιορίζουν, πρίν ἀπό τήν 15η Φεβρουαρίου κάθε ἔτους, τήν προσωρινή παραγωγή ζάχαρης τῆς τρέχουσας περιόδου ἐμπορίας κάθε ἐπιχειρήσεως κειμένης στό ἔδαφός τους.

Γιά τά γαλλικά διαμερίσματα τῆς Γουαδελούπης καί τῆς Μαρτινίκας, ἡ ἡμερομηνία αὐτή ἀντικαθίσταται ἀπό τήν 15η Μαΐου.

2. Κάθε ἐπιχείρηση παραγωγῆς ἰσογλυκόζης ἀνακοινώνει στό Κράτος μέλος, στήν ἐπικράτεια τοῦ ὁποίου πραγματοποιήθηκε ἡ παραγωγή της, πρίν ἀπό τήν 15η κάθε μηνός, τίς ποσότητες, ἐκφρασμένες σέ ξηρά οὐσία, πού ἔχουν πραγματικά παραχθεῖ κατά τή διάρκεια τοῦ προηγουμένου πολιτικοῦ μηνός.

Τά Κράτη μέλη καθορίζουν κάθε μήνα, καί, τό ἀργότερο, στίς 15 τοῦ μήνα πού ἀκολουθεῖ, τήν παραγωγή ἰσογλυκόζης, κάθε ἐπιχειρήσεως πού ἀφορᾶ. Οἱ ποσότητες ἰσογλυκόζης, ὡστόσο, πού παρήχθησαν ὑπό καθεστώς τελειοποιήσεως πρός ἐπανεξαγωγή, δέν λαμβάνονται ὑπόψη γιά τόν ὑπολογισμό τῆς παραγωγῆς πού ἀναφέρεται στό δεύτερο ἐδάφιο.

3. Τά Κράτη μέλη προσδιορίζουν, σύμφωνα μ' αὐτές τίς ἀνακοινώσεις, πρίν ἀπό τήν 1η Ὀκτωβρίου κάθε ἔτους, γιά τήν προηγούμενη περίοδο ἐμπορίας, τήν ὁριστική παραγωγή ζάχαρης καί ἰσογλυκόζης πού παρήχθη ἀπό κάθε ἐπιχείρηση.

4. Ὅταν μετά τόν προσδιορισμό τῆς ὁριστικῆς παραγωγῆς γιά τή ζάχαρη πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 3, διαπιστώνονται ἐκ τῶν ὑστέρων διαφορές σέ σχέση μέ αὐτή, οἱ διαφορές αὐτές λαμβάνονται ὑπόψη κατά τόν προσδιορισμό τῆς ὁριστικῆς παραγωγῆς τῆς περιόδου ἐμπορίας, κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας διαπιστώθηκε ἡ διαφορά.

Ἄρθρο 4

1. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν ἀκολούθων παραγράφων, θεωρεῖται, κατά τήν ἔννοια τῶν ἄρθρων 26 ἕως 29 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81, ὡς παραγωγή ζάχαρης ἤ ἰσογλυκόζης μιᾶς ἐπιχειρήσεως, ἡ ποσότητα ζάχαρης ἤ ἡ ποσότητα ἰσογλυκόζης πού πραγματικά παράγεται ἀπ' αὐτή τήν ἐπιχείρηση.

2. Ἡ συνολική παραγωγή ζάχαρης μιᾶς περιόδου ἐμπορίας κατά τήν ἔννοια τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου εἶναι ἡ παραγωγή πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1 ἐπηυξημένη κατά τήν ποσότητα τῆς ζάχαρης ἡ ὁποία ἔχει μεταφερθεῖ σέ αὐτή τήν περίοδο καί μειωμένη κατά τήν ποσότητα τῆς ζάχαρης ἡ ὁποία ἔχει μεταφερθεῖ στήν ἑπόμενη περίοδο.

3. Γιά τή ζάχαρη πού παράγεται στό πλαίσιο σύμβασης ἔργου «φασόν» ἀπό μιά ἐπιχείρηση παραγωγῆς ζάχαρης, καλουμένης στό ἑξῆς «μεταποιητής», γιά λογαριασμό μιᾶς ἄλλης ἐπιχειρήσεως παραγωγῆς ζάχαρης, καλουμένης στό ἑξῆς «ἐντολέας», θεωρεῖται ὡς παραγωγή τοῦ ἐντολέα, μέ αἴτηση πού παρουσιάζεται ἐγγράφως, δεόντως ὑπογεγραμμένη ἀπό τούς δύο ἐν λόγω βιομηχάνους καί ἀπευθυνόμενη στό Κράτος μέλος πού ἀφορᾶ, ἄν ἡ συνολική παραγωγή ζάχαρης πού ἔχει προσδιορισθεῖ σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 2:

α) τοῦ μεταποιητῆ, παραμένει κατώτερη ἀπό τήν ποσόστωση τοῦ Α,

ἤ

β) τοῦ μεταποιητῆ, εἶναι ἀνώτερη ἀπό τήν ποσόστωση τοῦ Α ἀλλά κατώτερη ἀπό τό ἄθροισμα τῆς ποσόστωσης τοῦ Α καί τῆς ποσότωσης τοῦ Β καί ἄν ἡ συνολική παραγωγή ζάχαρης τοῦ ἐντολέα, προσδιορισμένη σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 2, εἶναι ἀνώτερη ἀπό τήν ποσόστωση Α αὐτοῦ τοῦ τελευταίου,

ἤ

γ) τοῦ μεταποιητῆ καί τοῦ ἐντολέα, εἶναι ἀνώτερη ἀπό τό ἄθροισμα τῶν ἀντίστοιχων ποσοστώσεων τους Α καί Β.

4. Ἄν τό ἐργοστάσιο τοῦ ἐντολέα καί ἐκεῖνο τοῦ μεταποιητῆ βρίσκονται σέ διαφορετικά Κράτη μέλη, ἡ αἴτηση πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 3 πρέπει νά ἀπευθύνεται στά δύο Κράτη μέλη πού τά ἀφορᾶ. Στήν περίπτωση αὐτή, τά ἐν λόγω Κράτη μέλη συμφωνοῦν ἐπί τῆς ἀπαντήσεως πού θά ἀποστείλουν καί παίρνουν τά ἀναγκαῖα μέτρα πρός ἐπιβεβαίωση τῆς τηρήσεως τῶν ὅρων πού προβλέπονται στήν παράγραφο 3.

5. Ἡ ποσότητα τῆς παραγομένης ζάχαρης ἀπό ἕνα μεταποιητή δύναται νά θεωρεῖται, σύμφωνα μέ τήν προβλεπομένη στό ἄρθρο 41 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81 διαδικασία, ὡς παραγωγή τοῦ ἐντολέα, ὅταν σέ περίπτωση ἀνωτέρας βίας καθίσταται ἀναγκαία ἡ μεταποίηση τεύτλων, ζαχαροκαλάμων ἤ μελάσσας σέ ζάχαρη, σέ ἄλλη ἐπιχείρηση ἀπό ἐκείνη τοῦ ἐντολέα.

Ἄρθρο 5

1. Πρίν τήν 1η Ἀπριλίου γίνεται, γιά τήν τρέχουσα περίοδο ἐμπορίας:

α) ἐκτίμηση τῆς βασικῆς συνεισφορᾶς στήν παραγωγή καί τῆς συνεισφορᾶς Β γιά τή ζάχαρη, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 28 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81 ·

β) καθορισμός, σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 41 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81, τῶν κατά μονάδα ποσῶν πού καθορίζονται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 6, τά ὁποῖα πρέπει νά καταβάλει ὁ ζαχαροβιομήχανος καί ὁ βιομήχανος ἰσογλυκόζης ὡς προκαταβολή τῆς συνεισφορᾶς.

2. Τά Κράτη μέλη καθορίζουν τίς προκαταβολές συνεισφορᾶς πού πρέπει νά καταβληθοῦν ἀπό κάθε ἐπιχείρηση παραγωγῆς ζάχαρης καί ἀπό κάθε ἐπιχείρηση παραγωγῆς ἰσογλυκόζης, πρίν ἀπό τίς 15 'Απριλίου τῆς τρέχουσας περιόδου ἐμπορίας.

"Οσον ἀφορᾶ τή ζάχαρη, ἡ προκαταβολή πού πρέπει νά καταβληθεῖ ὑπολογίζεται:

α) πολλαπλασιάζοντας τήν προσωρινή παραγωγή ζάχαρης Α καί ζάχαρης Β, πού ὁρίζεται κατά τό ἄρθρο 3 παράγραφος 1 μέ τό κατά μονάδα ποσό πού καθορίζεται γιά τήν προκαταβολή ἐπί τῆς βασικῆς συνεισφορᾶς στήν παραγωγή,

καί

β) πολλαπλασιάζοντας τήν προσωρινή παραγωγή ζάχαρης Β, πού ὁρίζεται κατά τό ἄρθρο 3 παράγραφος 1, μέ τό κατά μονάδα ποσό πού καθορίζεται γιά τήν προκαταβολή ἐπί τῆς συνεισφορᾶς Β.

"Οσον ἀφορᾶ τήν ἰσογλυκόζη, ἡ προκαταβολή πού πρέπει νά καταβληθεῖ ὑπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας τήν παραγωγή Α καί τήν παραγωγή Β πού πραγματοποιήθηκε ἀπό τήν 1η 'Ιουλίου μέχρι τό τέλος τοῦ μήνα τοῦ ἑπομένου Φεβρουαρίου γιά τήν τρέχουσα περίοδο ἐμπορίας, μέ τό κατά μονάδα ποσό πού καθορίζεται γιά τήν προκαταβολή ἐπί τῆς βασικῆς συνεισφορᾶς στήν παραγωγή γιά τήν ἰσογλυκόζη.

3. Τά Κράτη μέλη εἰσπράττουν τίς προκαταβολές αὐτές πρίν τήν 1η τοῦ ἑπόμενου Μαΐου.

4. Γιά τούς ζαχαροβιομήχανους τῶν γαλλικῶν διαμερισμάτων τῆς Γουαδελούπης καί τῆς Μαρτινίκας, οἱ ἡμερομηνίες τῆς 15ης 'Απριλίου καί τῆς 1ης Μαΐου πού ἀναφέρονται στίς παραγράφους 2 καί 3 ἀντικαθίστανται ἀπό τίς ἡμερομηνίες τῆς 15ης Αὐγούστου καί τῆς 1ης Σεπτεμβρίου ἀντιστοίχως.

5. Γιά τή διαπίστωση τῆς ποσότητας πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 28 παράγραφος 1 ὑπό β τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81, ἀφαιροῦνται ἀπό τό ἄθροισμα:

α) τῶν ποσοτήτων ζάχαρης καί ἰσογλυκόζης πού διατέθηκαν στήν Κοινότητα γιά ἄμεση κατανάλωση καί γιά κατανάλωση μετά ἀπό μεταποίηση ἀπό τίς βιομηχανίες πού χρησιμοποιοῦν τά προϊόντα αὐτά,

καί

β) τῶν ποσοτήτων μετουσιωμένης ζάχαρης,

καί

γ) τῶν ποσοτήτων ζάχαρης καί ἰσογλυκόζης πού εἰσήχθησαν ἀπό τρίτες χῶρες ὑπό μορφή μεταποιημένων προϊόντων,

οἱ ποσότητες ζάχαρης καί ἰσογλυκόζης πού ἐξήχθησαν πρός τρίτες χῶρες ὑπό μορφή μεταποιημένων προϊόντων.

'Επί πλέον, θεωροῦνται, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 28 παράγραφος 1 ὑπό δ τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81, ὡς ἀνάληψη ὑποχρεώσεων κατά τήν ἐξαγωγή γιά τήν τρέχουσα περίοδο ἐμπορίας:

α) ὅλες οἱ ποσότητες ζάχαρης πού ἐξάγονται σέ φυσική κατάσταση μέ ἐπιστροφές ἤ εἰσφορές κατά τήν ἐξαγωγή πού καθορίζονται διά διαγωνισμῶν πού προκηρύσσονται γιά τήν ἐν λόγω περίοδο·

β) ὅλες οἱ ποσότητες ζάχαρης καί ἰσογλυκόζης πού ἐξάγονται σέ φυσική κατάσταση μέ ἐπιστροφές ἤ εἰσφορές κατά τήν ἐξαγωγή, πού καθορίζονται περιοδικῶς βάσει πιστοποιητικῶν ἐξαγωγῆς πού ἐκδίδονται κατά τή διάρκεια τῆς ἐν λόγω περιόδου·

γ) ὅλες οἱ προβλεπόμενες ἐξαγωγές ζάχαρης καί ἰσογλυκόζης ὑπό μορφή μεταποιημένων προϊόντων μέ ἐπιστροφές ἤ εἰσφορές κατά τήν ἐξαγωγή, πού καθορίζονται πρός τόν σκοπό αὐτό κατά τή διάρκεια τῆς ἐν λόγω περιόδου· οἱ ἐν λόγω ποσότητες κατανέμονται ἐξίσου ἐπί ὅλης τῆς περιόδου.

"Αρθρο 6

1. "Οταν, γιά τή ζάχαρη, ὁ κατ' ἐκτίμηση ὑπολογισμός τῆς βασικῆς συνεισφορᾶς στήν παραγωγή ὁδηγεῖ:

α) σέ ποσό ἴσο ἤ ἀνώτερο ἀπό τό 60 % τοῦ ἀνώτατου ποσοῦ πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 28 παράγραφος 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81, τό κατά μονάδα ποσό τῆς προκαταβολῆς εἶναι ἴσο μέ τό 50 % τοῦ ἐν λόγω ἀνώτατου ποσοῦ·

β) σέ ποσό κατώτερο ἀπό τό 60 % τοῦ προαναφερθέντος ἀνώτατου ποσοῦ, τό κατά μονάδα ποσό τῆς προκαταβολῆς εἶναι ἴσο μέ τό 80 % τοῦ ποσοῦ τῆς ἐν λόγω ἐκτιμήσεως.

2. 'Ο ἴδιος κανόνας μ' αὐτόν πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1, ἐφαρμόζεται γιά τόν καθορισμό τοῦ κατά μονάδα ποσοῦ τῆς προκαταβολῆς ἐπί τῆς συνεισφορᾶς Β γιά τή ζάχαρη, λαμβάνοντας ὑπόψη τό ἀνώτατο ποσό γι' αὐτήν πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 28 παράγραφοι 4 καί 5 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81.

3. Τό κατά μονάδα ποσό τῆς προκαταβολῆς ἐπί τῆς βασικῆς συνεισφορᾶς στήν παραγωγή, πού πρέπει νά ληφθεῖ ὑπόψη γιά τήν ἰσογλυκόζη, εἶναι ἴσο μέ τό 40 % τοῦ κατά μονάδα ποσοῦ τῆς βασικῆς συνεισφορᾶς στήν παραγωγή πού λαμβάνεται ὑπόψη γιά τή ζάχαρη σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 5 παράγραφος 1 ὑπό α.

"Αρθρο 7

1. Καθορίζονται πρίν ἀπό τήν 1η Νοεμβρίου, γιά τήν προηγούμενη περίοδο ἐμπορίας, κατά τή διαδικασία πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 41 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81, τά ποσά τῆς βασικῆς συνεισφορᾶς στήν παραγωγή καί τῆς συνεισφορᾶς Β γιά τή ζάχαρη καί τήν ἰσογλυκόζη.

2. Τά Κράτη μέλη προβαίνουν σέ καταμέτρηση γιά τήν πληρωμή τῶν ὑπολοίπων τῶν συνεισφορῶν, γιά κάθε ἐπιχείρηση παραγωγῆς ζάχαρης καί γιά κάθε ἐπιχείρηση παραγωγῆς ἰσογλυκόζης, πρίν τήν 15η Δεκεμβρίου γιά τήν προηγούμενη περίοδο ἐμπορίας, λαμβάνοντας ὑπόψη τίς προκαταβολές πού εἰσπράχθηκαν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5. Τά ὑπόλοιπα, πού ὀφείλει ἡ ἐπιχείρηση ἤ τό Κράτος μέλος, καταβάλλονται πρίν τήν 15η τοῦ ἑπόμενου 'Ιανουαρίου.

Ἄρθρο 8

1. Τά ποσά πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 29 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81, καθορίζονται συγχρόνως μέ τά ποσά τῶν συνεισφορῶν πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 7 παράγραφος 1 καί σύμφωνα μέ τήν ἴδια διαδικασία.

2. Ἄν ὁ ζαχαροβιομήχανος ἔχει καταβάλει στόν πωλητή τεύτλων κατώτερη τιμή ἀπό τήν τιμή βάσεως τῶν τεύτλων, ὀφείλει νά ἐπιτρέψει στόν πωλητή τεύτλων νά συμμετάσχει, ἀνάλογα μέ τό μέγεθος τῆς διαφορᾶς αὐτῆς, στό εὐεργέτημα τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐξόδων ἀποθεματοποιήσεως, πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 8 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81 ἤ/καί στήν ἀξιολόγηση τῆς ζάχαρης αὐτῆς στήν τιμή παρεμβάσεως.

Γιά τή συμμετοχή αὐτή ὁ βιομήχανος λαμβάνει ὑπόψη:

α) τίς περιόδους ἀνάμεσα στήν παραγωγή τῆς ζάχαρης καί τίς ἡμερομηνίες πληρωμῆς πού προβλέπονται γιά τίς προκαταβολές καί τίς ἐκκαθαρίσεις σχετικά μέ τίς συνεισφορές στήν παραγωγή·

β) τό μέρος τῶν ἐξόδων πού λήφθηκαν ὑπόψη γιά τόν καθορισμό τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐξόδων ἀποθεματοποιήσεως·

γ) τό ποσοστό πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 29 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81·

δ) τήν ἀπόδοση τῶν ἐν λόγω τεύτλων ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τοῦ ἄρθρου 6 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81.

3. Ὁ ζαχαροβιομήχανος καταβάλλει στόν πωλητή τεύτλων τά ποσά πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 καί τό ποσό τῆς συμμετοχῆς πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 2, μέσα στίς τέσσερις ἑβδομάδες πού ἀκολουθοῦν τήν ἡμερομηνία καθορισμοῦ τῶν συνεισφορῶν πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 7 παράγραφος 1.

4. Ἐπιτρέπεται παρέκκλιση ἀπό τίς παραγράφους 2 καί 3 βάσει διεπαγγελματικῆς συμφωνίας.

Ἄρθρο 9

Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν ὅλα τά ἀπαραίτητα μέτρα προκειμένου νά πραγματοποιηθοῦν οἱ ἀναγκαῖοι ἔλεγχοι γιά τή διαπίστωση τῆς παραγωγῆς τῶν προϊόντων πού ἀναφέρονται στόν παρόντα κανονισμό.

Ἄρθρο 10

Γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1981/82 ἡ ἡμερομηνία πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 5:

α) παράγραφος 1, ἀντικαθίσταται ἀπό τήν ἡμερομηνία τῆς 1ης Ἰουλίου 1982·

β) παράγραφος 2 πρῶτο ἐδάφιο, ἀντικαθίσταται ἀπό τήν ἡμερομηνία τῆς 15ης Ἰουλίου 1982·

γ) παράγραφος 3, ἀντικαθίσταται ἀπό τήν ἡμερομηνία τῆς 1ης Αὐγούστου 1982.

Ἄρθρο 11

1. Καταργεῖται ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 700/73.

2. Σέ ὅλες τίς κοινοτικές πράξεις, ὅπου γίνεται ἀναφορά στόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 700/73, νοεῖται ὅτι ἡ ἀναφορά αὐτή γίνεται στά σχετικά ἄρθρα τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

3. Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν ἑπόμενη ἡμέρα τῆς δημοσιεύσεώς του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.*

4. Τό ἄρθρο 2 ἐφαρμόζεται ἀπό τήν περίοδο ἐμπορίας 1982/83.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 8 Ἰουνίου 1982.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Poul DALSAGER

Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς